

Nr 1.

Bevillningsutskottets betänkande i anledning av Kungl. Maj:ts proposition med förslag till förordning om fortsatt tillämpning av förordningen den 11 maj 1951 (nr 230) med provisoriska bestämmelser om särskilda investeringsfonder för ersättande av förlorade inventarier och lagertillgångar.

I en den 12 december 1952 dagtecknad, till bevillningsutskottet hänvisad proposition, nr 13, har Kungl. Maj:t, under återopande av propositionen bilagt utdrag av statsrådsprotokollet över finansärenden för samma dag, föreslagit riksdagen att antaga vid propositionen fogat förslag till förordning om fortsatt tillämpning av förordningen den 11 maj 1951 (nr 230) med provisoriska bestämmelser om särskilda investeringsfonder för ersättande av förlorade inventarier och lagertillgångar.

Beträffande propositionens huvudsakliga innehåll må här anföras följande. I propositionen föreslås, att bestämmelserna om avdrag vid taxering för avsättning till särskilda investeringsfonder för ersättande av förlorade inventarier och lagertillgångar, vilka bestämmelser gäller t. o. m. 1953 års taxering, skall tillämpas jämväl vid taxering åren 1954—1956.

Rörande författningsförslagets lydelse tillåter sig utskottet hänvisa till propositionen (s. 1).

Beträffande vad departementschefen anfört vid ärendets föredragning inför Kungl. Maj:t får utskottet, i den mån detta icke framgår av den nedan lämnade redogörelsen härutinnan, hänvisa till ovannämnda statsrådsprotokoll.

Av statsrådsprotokollet i ärendet inhämtas bl. a. följande. Bestämmelser om avsättning till investeringsfonder har meddelats i förordningen den 2 maj 1947 (nr 174) om investeringsfonder. Enligt denna medges rätt till avdrag vid taxeringen till kommunal och statlig inkomstskatt för avsättningar till vissa angivna investeringsfonder. Dessa bestämmelser, som är av permanent karaktär, har tillkommit i syfte att befordra konjunkturutmätningen. Vid sidan härav finns vissa provisoriska bestämmelser avseende investeringsfonder för ersättande av förlorade inventarier eller lagertillgångar (s. k. eldsvådefonder). Dessa har upptagits i *förordningen den 11 maj 1951 (nr 230) med provisoriska bestämmelser om särskilda investeringsfonder för ersättande av förlorade inventarier och lagertillgångar*. Syftet med denna lagstiftning är att bereda möjlighet till uppskov viss tid med beskattningen

av medel, som framkommer i samband med förlust av inventarier och lager. Med uppskovet kan förhindras, att en betydande del av dessa medel konsumeras av skatter; under uppskovstiden kan ersättningsanskaffning verkställas.

De bestämmelser om begränsning av rätt till avdrag för avsättning till investeringsfonder, som enligt 10 § förordningen den 6 juni 1952, nr 380, gäller beträffande 1953 och 1954 års inkomsttaxeringar, har icke avseende å de i 1951 års förordning avsedda investeringsfonderna.

I skrivelse den 27 augusti 1952 har *företagsbeskattningskommittén* föreslagit, att 1951 års förordning måtte förlänas förlängd giltighet under ytterligare tre år.

I överensstämmelse med vad företagsbeskattningskommittén föreslagit förordar *departementschefen* att giltighetstiden för 1951 års lagstiftning förlänges tre år. Departementschefen har tillika anfört, att då ifrågakvarande år 1951 antagna provisoriska bestämmelser komme att överses av företagsbeskattningskommittén han icke ansett erforderligt att i nu förevarande sammanhang låta verkställa någon formell översyn av bestämmelserna.

Utskottet. Utskottet, som icke funnit anledning till erinran mot Kungl. Maj:ts ifrågakvarande förslag, får hemställa,

att riksdagen måtte, med bifall till Kungl. Maj:ts förevarande proposition nr 13, antaga det vid propositionen fogade förslaget till förordning om fortsatt tillämpning av förordningen den 11 maj 1951 (nr 230) med provisoriska bestämmelser om särskilda investeringsfonder för ersättande av förlorade inventarier och lagertillgångar.

Stockholm den 3 februari 1953.

På bevillningsutskottets vägnar:

ADOLV OLSSON.

Närvarande:

från f ö r s t a kammaren: herrar Sjödahl, Franzon, Gustaf Elofsson, Velanders, Falk, Ramberg, Niklasson, Söderquist, Einar Eriksson och Patrick Nilsson; samt

från a n d r a kammaren: herrar Olsson i Gävle, Kristensson i Osby, Ortgård, Sundström, Hagberg i Malmö, Olofsson, Jonsson i Skedsbygd, Brandt, Kollberg och Strandh.